

ΓΛΩΣΣΑ 13

Ουδέτερα ουσιαστικά

Τα ουδέτερα ουσιαστικά που τελειώνουν σε **-ο** γράφονται με **όμικρον**.

Π.χ. δέντρο, άλογο.

Τα ουδέτερα ουσιαστικά που τελειώνουν σε **-ι** γράφονται με **γιώτα**.

Π.χ. χαρτί, παιδί.

Κλίνονται έτσι:

Ενικός Αριθμός		
Όνομ.	το άλογο	το παιδί
Γεν.	του αλόγου	του παιδιού
Αιτ.	το άλογο	το παιδί
Κλητ.	-άλογο	- παιδί
Πληθυντικός Αριθμός		
Όνομ.	τα άλογα	τα παιδιά
Γεν.	των αλόγων	των παιδιών
Αιτ.	τα άλογα	τα παιδιά
Κλητ.	- άλογα	- παιδιά

Μερικά από τα ουδέτερα ουσιαστικά σε **-ο** που τονίζονται στην **προπαραλήγουσα** κατεβάζουν τον τόνο στη γενική του ενικού και στη γενική του πληθυντικού αριθμού, εκτός από τις σύνθετες λέξεις.

π.χ. το άλογο – του αλόγου – των αλόγων, αλλά το τριαντάφυλλο, του τριαντάφυλλου

Στα ουδέτερα ουσιαστικά σε **-ι**, ο τόνος στη γενική ενικού και πληθυντικού είναι πάντοτε στη **λήγουσα**

π.χ. του χιονιού – των χιονιών

Υπάρχουν και τα ζαβολιάρικα που γράφονται με-υ
βράδου, δάκρυ, στάχου, δόρου, δίχτυ, οξύ

1. Κλίνω τα ουσιαστικά: το κλαδί, το βουνό.

Ενικός Αριθμός		
Όνομ.		
Γεν.		
Αιτ.		
Κλητ.		
Πληθυντικός Αριθμός		
Όνομ.		
Γεν.		
Αιτ.		
Κλητ.		

2.Γράφω τα ζευγάρια των λέξεων στον πληθυντικό αριθμό όπως στο παράδειγμα.

το δάχτυλο –το χέρι ☞ τα δάχτυλα των χεριών

το φύλλο – το λουλούδι ☞

το παγωτό – το παιδί ☞

το κλαδί - το δέντρο ☞

το πόδι – το τραπέζι ☞

Τόσα - ο και τόσα- ι πόσο έχω μπερδευτεί.
Δε μας φτάνει μόνο ένα; Αληθινά τα έχω χαμένα !!!

Ας προσπαθήσουμε να τα ξεμπερδέψουμε:

Γράφουμε με **ω** τις καταλήξεις των ρημάτων - π.χ. εγώ γράφω.

Γράφουμε με **ο** τις καταλήξεις των ουδέτερων ουσιαστικών - π.χ. το δέντρο.

Γράφουμε με **η** τις καταλήξεις των αρσενικών και θηλυκών ουσιαστικών - π.χ. ο μανάβης, η πόλη.

Γράφουμε με **ι** τις καταλήξεις των ουδετέρων ουσιαστικών - π.χ. το κλαδί.

Υπάρχουν και κάποια ουδέτερα ουσιαστικά, **τα ζαβολιάρικα**, που γράφονται με **υ** - βράδυ, δάκρυ, δόρυ, σάχυ, δίχτυ, οξύ.

Γράφουμε με **οι** τις καταλήξεις των **ουσιαστικών** στον πληθυντικό – π.χ. **οι** βάτραχοι, **οι** δάσκαλοι.

Βάζουμε **ει** στις καταλήξεις των ρημάτων – π.χ. μαζεύεις, μαζεύει.

1.Κυκλώνω το σωστό όπως το παράδειγμα.

το κλαδί -το κλαδή, ο χάρτις - ο χάρτης, το δάκρι - το δάκρυ, το βιβλίω - το βιβλίο, εγώ παίζω –παίζω, αυτή πλένη- πλένει, οι βάτραχει – οι βάτραχοι, εγώ μιλό- μιλώ

αυτός δέني – δένει, οι άνθρωποι – οι άνθρωπι, το χαρτή – το χαρτί, εσύ δένεις - δένης, ο μαθητής – ο μαθητίς, το δίχτυ – το δίχτι, ο καθηγητής - ο καθηγητύς, αυτή τηγανίζει - τηγανίζη,

2.. Συμπληρώνω με –ο ή –ω και βάζω τόνο όπου χρειάζεται:

Εγώ πον..., το βουν...,
εγώ παίζ..., το μήλ...,
το σπέρτ., εγώ γράφ.,
εγώ σηκών..., το σύκ...,
το μάρμαρ., εγώ μαλών...,
εγώ μιλ...,

ΒΙΚΥ ΑΓΚΑ